

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПОВНОЦІННОЇ УЧАСТІ ОСІБ З ІНВАЛІДНІСТЮ В СУСПІЛЬНОМУ ЖИТТІ

Одним із основних показників розвитку цивілізованого, демократичного устрою держави є гуманне, турботливе й милосердне ставлення до осіб з інвалідністю. Прогресивні країни, обравши напрямок до інтегрованого цивілізованого суспільства, керуються стратегічною метою – забезпечити повноцінну участь осіб з інвалідністю в суспільному житті. На сучасному етапі розвитку суспільства приєднання України до міжнародних норм права переорієнтовує державну політику щодо осіб з інвалідністю відповідно до суспільно визнаних стандартів, яких дотримуються високорозвинені країни.

Прийнявши Конвенцію ООН про права інвалідів (Нью-Йорк, США, 13 грудня 2006 р.), інтеграція осіб з обмеженими можливостями у суспільство, їх соціальний захист та підтримка стали одним із найактуальніших і пріоритетних напрямків політики кожної розвиненої країни світу в соціальній сфері. З метою проведення послідовної політики у сфері забезпечення реалізації прав і задоволення потреб інвалідів Верховна Рада України 16 грудня 2009 р. ратифікувала Конвенцію (набрала чинності 6 березня 2010р.).

В Україні зареєстровано 2,7 млн. інвалідів, що становить більш як 5,9 відсотка загальної чисельності населення.

Основним міжнародним документом, що стосується зазначеної категорії осіб, є Конвенція про права інвалідів.

На даний час національне законодавство не повною мірою відповідає вимогам Конвенції, не забезпечує в повному обсязі реалізацію інвалідами своїх прав у всіх сферах життєдіяльності.

Конвенцією визначено принципи соціальної моделі інвалідності, що передбачає залучення інвалідів до ефективної участі в житті суспільства нарівні з іншими громадянами. Проте на сьогодні у сфері забезпечення реалізації прав і задоволення потреб інвалідів передбачено дотримання принципів медичної моделі інвалідності, згідно з якою проблеми інвалідів розв'язуються як такі, що

зумовлені їх обмеженими внаслідок стану здоров'я фізичними можливостями.

Відповідно до проблем, які постали перед державою, стосовно забезпечення успішної соціалізації осіб з інвалідністю, поліпшення умов їх життєдіяльності згідно з Конвенцією, реалізації їхніх прав та задоволенні потреб, було затверджено Кабінетом міністрів України Державної цільової програми «Національний план дій з реалізації Конвенції про права інвалідів» на період до 2020 року (від 1 серпня 2012 р. № 706).

Отже, розробка і прийняття цілої низки законів в Україні ввели у дію нові схеми вирішення проблем інвалідності, спрямовані на створення умов, які дають можливість особам з інвалідністю ефективно реалізувати права й свободи людини і громадянина та вести повноцінний спосіб життя згідно з індивідуальними можливостями, здібностями й інтересами. Упродовж останніх років Україна проводить послідовну політику переходу від медичної до соціальної моделі інвалідності. Переорієнтація пріоритетів у ставленні до інвалідів сприяє удосконаленню механізмів їх соціального захисту, у тому числі можливості працевлаштування, навчання, пенсійного забезпечення, пересування, спілкування, формування власного відчуття гідності.

Список використаних джерел

1. Макарова Е. В. Фізична реабілітація в загальній структурі адаптації студентів із інвалідністю : монографія / Е. В. Макарова. – К. : Університет «Україна», 2012. – 365 с.

2. Державна цільова програма «Національний план дій з реалізації Конвенції про права інвалідів» на період до 2020 року // <http://rada.gov.ua/>

3. Конвенція про права інвалідів // <http://rada.gov.ua/>

4. Закон України Про Загальнодержавну програму «Національний план дій щодо реалізації Конвенції ООН про права дитини» на період до 2016 року // <http://rada.gov.ua/>

5. Концепція Державної цільової програми «Національний план дій з реалізації Конвенції про права інвалідів» на період до 2020 року // <http://rada.gov.ua/>